

Tân mạn về Ngày Lễ Giáng Sinh
Chủ đề: Mùa Vọng
Tác giả: Bác sĩ Nguyễn Tiến Cảnh, MD

THIÊN CHÚA BAN CON MỘT CỦA NGƯỜI CHO CHÚNG TA

SỨ ĐIỆP GIÁNG SINH
THIÊN CHÚA ĐÃ SINH RA ĐỜI CHO CHÚNG TA
(LỄ VỌNG GIÁNG SINH)
Is 9:2-4, 6-7; Tt 2:11-14; Lc 2:1-16

Dân tộc bước đi trong u tối đã nhìn thấy ánh sáng chan hòa. Sự sáng đã bùng lên trên những người cư ngụ nơi miền thâm u sự chết. Chúa đã làm cho dân tộc trở nên vĩ đại thì lại không làm cho niềm vui thành vĩ đại được sao? Họ sẽ vui mừng trước mặt Chúa, như người ta vui mừng trong mùa gặt lúa, như kẻ thắng trận hân hoan vì chiến lợi phẩm, khi đem của lấy được về phân chia. Vì cái ách nặng nề trên người nó, cái gông trên vai nó, cái vương trượng quyền của kẻ áp bức... Chúa sẽ nghiền nát ra, như trong ngày chiến thắng Midian. Bởi lẽ mọi chiếc giày đi lộp cộp của kẻ chiến thắng, mọi chiếc áo bị nhuộm máu đào, sẽ bị đốt đi và trở thành mồi nhóm lửa. Bởi lẽ một Hài Nhi đã sinh ra cho chúng ta, và một người con đã được tặng cho chúng ta. Người đã lãnh nhận vương quyền trên vai, và người ta sẽ gọi tên Người là “Cổ Ván Kỳ Diệu, Thiên Chúa Huy Hoàng, Người Cha Muôn Thuở, Ông Vua Hòa Bình”. Người sẽ mở rộng vương quyền, và cảnh thái bình sẽ vô tận. Người sẽ ngự trên ngai vàng David, và trong vương quốc Người, để củng cố và tăng cường trong sự công minh chính trực, ngay tự bây giờ và mãi mãi đến muôn đời. Lòng ghen yêu của Chúa thiên binh sẽ thực thi điều đó. (Isaiah 9:2-4, 6-7)

ĐÊM ĐÔNG LẠNH LỄ CHÚA SINH RA ĐỜI

Dù đã xa quê hương, đặc biệt nơi tôi sinh ra ở miền Bắc Việt Nam hơn 50 năm, nhưng mỗi năm Giáng Sinh trở về với khí trời hanh lạnh là tự nhiên tôi lại nhớ đến những ngày xa xôi ở Hà Nội khi còn ở tuổi thiếu niên. Vào đêm Giáng Sinh ấy, cả đoàn chúng tôi rước nến đi ra hang đá được làm ở ngoài trời trong khi cùng ca bài “Đêm đông lạnh lẽo... Chúa sinh ra đời...”. Sao mà cảm động thế! Cái cảm giác âm u mà êm đềm như thấu suốt tâm can; cái khí hậu lạnh buốt lúc ấy ở Hà Nội trong đêm tối chập chùng không trăng không sao. Đúng là mùa đông giá lạnh. Nó thật hợp với lời ca của bài hát và quang cảnh mà các văn thi sĩ đã tả chỗ Chúa sinh ra đời nơi hang lừa nghèo khổ, lạnh lẽo, cô đơn ở Bethlehem.

Bây giờ tuổi đã lớn, không gian và thời gian không giống hồi xưa. Khí hậu cũng khác. Có khi còn nóng bức, trái ngược với cảnh rét công nơi Chúa ra đời hơn 2000 năm về trước. Ở Sài Gòn vào mùa Giáng Sinh mà hát bài Đêm Đông sao nghe nó vô duyên thế. Ở Florida, nơi xứ mặt trời nắng ấm thường thì quanh năm nóng cái nóng nhiệt đới, nhưng

vào mùa Giáng Sinh thì Trời thương lại cho khí hậu mát lạnh, thành thử đêm Noel/Giáng Sinh nó lại hợp cảnh sinh tình thiết tha, nhất là năm nay khí hậu trở lạnh sớm hơn và lạnh hơn cái lạnh bình thường của mọi năm. Lạnh buốt thật!

Lòng mình có còn rung động nữa không nhỉ? Có lúc cũng cảm thấy bồi hồi, có lúc thấy tâm hồn phẳng lặng như không có gì khác thường. Nhưng tâm tư dĩ nhiên có nhiều điều khác lúc còn là trẻ nít. Mình đã được học hỏi nhiều về giáo lý, Kinh thánh, Tin Mừng qua những bài học và sách vở và cả trường đời, do đó có những suy tư chín chắn và thâm sâu hơn! Biết suy ngẫm về cảnh rét lạnh Chúa phải chịu nơi hang lừa thì cũng biết suy diễn ra cái lạnh của những người mà hiện đang phải gánh chịu trên toàn thế giới, ở ngay chính quê hương Việt Nam thân yêu của mình. Không chỉ cái lạnh buốt do khí hậu làm cho con người phải tê tái mà còn cái lạnh buốt bởi chính con người làm cho con người do đàn áp, truy nã, độc tài, bắt công, bắt chính trong xã hội... Đôi khi trộm nghĩ, Chúa đã sinh ra đời cứu khổ nhân loại cả hơn 2000 năm rồi mà sao loài người vẫn còn bị chà đạp, ức hiếp, tước đoạt mọi nhân quyền, dân quyền, hết tất cả những gì mà Thiên Chúa đã ban cho con người nhỉ? Tại sao có người sung sướng, có người khổ cực? Có người làm cha thiên hạ, có người suốt đời làm thân trâu ngựa? Bác ái? Công bằng, Từ Bi, Hỉ xả? Chúa đã giải quyết nhưng con người không chịu thi hành? Ngay cả những đấng mang sứ mệnh rao giảng lời Chúa, nói gì những kẻ thù của Chúa, coi Chúa chỉ là thuốc phiện? Chẳng lẽ họ giống nhau? Không thể được. Ánh sáng không thể hoà nhập với bóng tối (2Cr 6:14-18;7:1). Thiên Chúa thì trung thực. Ngài nói là Làm. Không làm bộ, không giả hình nhân đức (Mt 23:1-11).

NHỚ LẠI LỜI TIÊN TRI ISAIAH

Mùa Vọng và Giáng Sinh năm nay, tôi có một đặc biệt, có tính riêng tư cá nhân nhiều hơn, xin được chia sẻ với mọi người. Vì muốn cho cả gia đình tụ họp cùng nhau suy niệm, thưởng thức Giáng Sinh, nên tuần trước vợ chồng con cháu sau bữa ăn tối, tất cả yên lặng cùng nhau nghe nhạc Giáng Sinh, không phải là ra hí trường hoặc nhà thờ nghe ban nhạc hợp ca và hòa tấu mà là thưởng thức tại gia. Bản nhạc “Messiah night”.

Ban hòa tấu trình bày những công trình sáng tác của Handel về Giáng Sinh thật tuyệt vời. Tôi không thể không rung động mỗi khi nghe những ý lời của tiên tri Isaiah qua điệu nhạc tung hô Chúa: *“For unto us a Child is born, unto us a Son is given, and the government shall be upon his shoulder; and his name shall be called Wonderful Counselor, the Mighty God, the everlasting Father, the Prince of Peace.”* (Isaiah 9:6). Xin tạm dịch:

*“Con Trẻ sinh ra đời cho chúng ta,
là Con một Thiên Chúa,
Quyền bính Người đặt trên vai,*

*tên Người gọi Quân sư Tuyệt vời,
là Cha đời đời,
Là Thiên Chúa Toàn năng,
là Hoàng tử của Hòa bình.” (Isaiah 9:6)*

Những ý những lời tuyệt mỹ này đã lấy trong sách tiên tri Isaiah và bài đọc 1 mà chúng ta được nghe tuyên xưng hàng năm trong Lễ Nửa Đêm Vọng Giáng Sinh.

Ngay những câu đầu của đoạn 9 là những lời chứng của Isaiah nói về thảm cảnh đen tối ghê rợn và sâu thẳm dày đặc sẽ đổ xuống hai vương quốc Judah và vương quốc phương Bắc của Israel. Nhưng cái bóng tối sâu thẳm ấy không phải là những lời tuyên báo sau cùng của ngôn sứ. Rõ ràng trên phần đất này đã có một tia sáng vĩ đại đang chiếu rọi chan hòa. Dòng mở đầu của chương 9 là câu chuyện tiếp từ bóng tối của chương trước. “Những kẻ đau khổ sẽ không còn phải sầu muộn. Vào thời kỳ đầu Người đã đem nguy khốn đến cho đất Zebulum và Naphtali, nhưng thời kỳ sau Người sẽ mang vinh quang, soi sáng làm rạng danh con đường biển, miền đất bên kia Jordan và Galilee. Dân chúng đã phải đi trong đêm tối thì nay được nhìn thấy ánh sáng chan hòa; những kẻ từng sống trong miền đất tối tăm dày đặc thì nay có ánh sáng chiếu rọi” (Isaiah 9:1-2).

Ánh sáng vĩ đại ấy đã thực sự xâm nhập bóng tối dày đặc, xua đuổi mọi nghi hoặc và trống rỗng, bạo động và áp bức. Ánh sáng sẽ chiếu tỏa trên những dân đang sống trong bóng tối sự chết. Những hình thức mà dân Assyria bị áp bức là gông, cùm, ách trên vai trên cổ, roi quất sẽ bị đập tan; áo chiến trận sẽ trở thành mồi lửa; khí cụ chiến tranh sẽ bị phá hủy báo hiệu thời đại hòa bình đang tới.

Con Trẻ sinh ra sẽ có được khôn ngoan của vua Solomon, dũng cảm và tình thương yêu của vua David, tính cao cả của Maisen và các tổ phụ. Người ta dự đoán Con Trẻ nói đến ở đây sẽ là vua Hezekiah. Những vị vua đương thời của Judah lúc bấy giờ đã được cố vấn quá dở nên quyền lực bị sút kém vì chiến tranh.

Vì có tước hiệu là “Quân sư Tuyệt vời”, nên tân vương sẽ không cần cố vấn như những cố vấn đã làm cho vua Ahaz tiêu tan sự nghiệp. Là “Cha Đời Đời” tức diễn tả luật lệ của vua quá tuyệt vời. Những đức tính như cung cách xét xử, trọng công lý, công bằng và công chính đã làm cho ngài vua David vững bền có thể được tóm gọn trong chữ “Shalom” mà gốc tiếng Do Thái/Hebrew có nghĩa là toàn hảo, hoà hợp, hoàn thành và trọn vẹn. Ngày nay người Do Thái chào hỏi nhau bằng tiếng Shalom nghĩa là chúc bằng an cho nhau.

Nhờ kết quả của triều đại của vị tân vương này, dân chúng sẽ được sống hòa hợp với Thiên Chúa, với nhau và với thiên nhiên. Vì vậy chẳng có gì lạ là Giáo Hội đã chung hợp

với nỗi vui mừng của Isaiah về tia sáng này và sinh nhật của vua để mừng lễ giáng sinh của Chúa Giê-su qua bài đọc 1 trong Thánh Lễ Nửa Đêm.

Những năm trước đây, ai là người đã không cảm thấy cái bóng tối dày đặc và nỗi buồn u uất đã xảy ra ngay trong thế giới hiện tại của chúng ta? Hãy thử nhìn lại những thảm cảnh bạo lực đã xảy ra ở “đất thánh”, đất đã một thời được Thiên Chúa, các tổ phụ và cả chính đấng Thiên Sai đã đặt chân tới mà có lúc đã trở thành một trận địa tang thương đầy chết chóc. Hãy nghĩ tới những tình huống bấp bênh và thất vọng đang hiện ra vì sự xụp đổ của những cấu trúc kinh tế chính trị. Hãy nhìn vào và nhớ lại thảm cảnh Thiên An Môn. Hãy nhìn cho rõ cảnh tượng công an chìm nổi đàn áp đánh đập bắt bớ dân lành vô tội ngay trước mặt mọi người giữa ban ngày tại Sài Gòn, Hà Nội, trên khắp cùng đất nước Việt Nam và những nơi như Đồng Chiêm, Thái Hà, Cồn Dầu... Những cảm nghĩ sâu đậm như vậy về cái bóng tối âm u dày đặc thường nảy sinh ra từ những toan tính ích kỷ và tham lam của những con người cố chấp, đơnlẻ và hoang đảo độc tài riêng rẽ thay vì của cả một cộng đồng nhân loại thực sự quan tâm đến nhau và những thống khổ của chính đồng bào mình, của nhiều người trên khắp thế giới.

XIN CHO NƯỚC CHÚA TRỊ ĐẾN

Trong mùa Lễ Hội Giáng Sinh này, người Do Thái mong ngóng sự xuất hiện của đấng Thiên Sai, người Ky-tô hữu vui mừng ngày Giáng Sinh của một Người trong lịch sử nhân loại. Nhưng cả người Do Thái và người Ky-tô hữu đều được mời gọi vượt qua tất cả những biểu tượng để đặt những câu hỏi thâm sâu có ý nghĩa hơn: Chúng ta đang trông chờ sự cứu chuộc trở thành hiện thực như thế nào mà đấng Thiên Sai sẽ mang lại cho chúng ta? Riêng người cộng sản, đặc biệt ở Việt Nam, chừng nào thì có được cái thiên đàng địa giới để cho mọi người được “làm việc theo khả năng, hưởng thụ theo nhu cầu”, trong khi đường đi tới nó càng ngày càng điêu linh, gian nan, dân tình ngày càng khốn khổ, bóng tối ngày càng dày đặc, không hy vọng, không lối thoát! Một thiên đàng “ảo” hay thiên đàng “giấy”!

Những bản kinh thánh đọc trong ngày lễ Hanukka, Mùa Vọng và Giáng Sinh đều là những lời mời gọi mọi người tụ tập tại hội trường hay nhà thờ để chào hỏi, chúc mừng, làm quen nhau, để tự nguyện cùng nhau mang ánh sáng của Thiên Chúa chiếu rọi khắp nơi, trên mọi quốc gia, để nhận ra nhau là những đồng chí cùng xây dựng vương quốc Thiên Chúa vĩnh cửu.

Cả Ky-tô Giáo lẫn Do Thái Giáo đều ôm giữ trong lòng một mộng ước chung là xin cho “Nước Chúa trị đến!” Chúng ta cần phải cùng đọc kinh này lớn tiếng hơn và rõ ràng hơn trong những ngày bóng tối âm u bao phủ nhiều người trên toàn thế giới, đặc biệt người dân Syria, A phú Hãn, Iraq, Đất Thánh hiện đang bị tan hoang vì bạo động, khủng bố, chiến tranh, hận thù, ghen ghét và sàu thâm, cũng như những người đang sống ở những

nước, những miền khác trên thế giới như Việt Nam, dân oan đang bị áp bức, bắt công, tù tội; đồng bào suốt dọc biển bốn tỉnh miền Trung... đang đau khổ vì môi trường bị ô nhiễm ngộ độc do nhà máy Formosa xả chất độc xuống biển khiến dân không còn việc làm, lâm cảnh nghèo đói, khốn khổ không tương lai mà nhà nước thì cứ vô tư chẳng thèm giải quyết; dân chúng vườn rau Lộc Hưng năm nay là năm thứ hai không nhà, không mái ấm yên vui để mừng Chúa ra đời. Ai gây ra cảnh tang thương này? Chúa đến để mang bình an cho nhân loại, chẳng lẽ lại ngoại trừ dân Việt Nam? Không. Tất cả mọi con dân trên thế đều được Thiên Chúa an ủi và ban hòa bình yêu thương nhưng loài người đã phá hoại và đem bóng tối đem dày bao phủ....

Sự chờ mong kết quả “Nước Chúa trị đến” thúc đẩy chúng ta -Cả Ky-tô hữu lẫn Do Thái, tất cả dân tộc Việt Nam Công Giáo cũng như không Công Giáo- cần phải hiệp thông đoàn kết chặt chẽ với nhau và nhận ra được sự đổ vỡ ghê gớm của thế giới. Thánh Giáo hoàng Gioan Phao-lô II và bây giờ Đức Benedict XVI, Phan-xi-cô đã dạy chúng ta qua những tông thư, lời nói và hành động, không có gì và không ai có thể phá vỡ, tách biệt chúng ta ra khỏi sự hiệp nhất kiên cố đã có được. Danh từ “tikkun ha’olam” tiếng Do Thái có nghĩa là hàn gắn thế giới, sửa chữa, tu bổ và cứu chuộc -gồm cả sự cứu chuộc dân Israel- đang thể hiện nơi con người Chúa Ky-tô, thì hoàn toàn phụ thuộc nơi chúng ta, mỗi người chúng ta, trong mỗi hoàn cảnh của mình, của đất nước mình, dân tộc mình, tôn giáo mình, tập thể mình... Nước Việt Nam chúng ta cũng vậy. Hãy hiệp thông đoàn kết với nhau, tin tưởng vào Chúa Hải Đồng, Người sẽ đưa chúng ta thoát khỏi cảnh kìm kẹp, áp bức của bóng tối ác quỷ và ban bình an, sự sống cho chúng ta.

Fleming Island, Florida

December 22, 2019

NTC

